

Türkiye'yi İşgal Hareketi -15 Temmuz-

Mustafa Aydın

DOSYA

İKİ GELECEK ARASINDA

DOSYA

Türkiye'yi İşgal Hareketi -15 Temmuz-

Osmanlı'nın son döneminde nasıl ki Ermeni Tapnak, Rum Pontus, Eflerya Rum teşkilatı gibi örgütler, imparatorluğun parçalanması için Batı tarafından kullanılmışlarsa, şimdi de FKK, DAES ve PYD gibi teşkilatlar ve FETÖ ikamet şebekesi küresel güçler tarafından kullanarak Türkiye'ye karşı parçalama operasyonu/savaş icra edilmektedir

Mustafa AYDIN

30

Toplumumuz 15 Temmuz'da ciddi bir kaza atlattı. Türk ordusu üniformasını taşıyan ve belli mihrakların da katkısıyla uzun bir süredir bu günler için hazırlanan ve ordunun çatısı altında yer alan, terörist Gülen'e bağlı bir silahlı grup tehlikeli bir saldırıda bulundu. Hele şükür ki yöneticilerin duyarlılığı, milletin sağduyusu karşı koyması ile tehlike en azından şimdilik atlatılmış oldu. Eğer hareket püskürtülememiş ve hedefine ulaşmış olsaydı ülke ve insanımız telafisi imkânsız yaralar alacaktı. Bir gecede yaptıkları daha sonra yapacaklarını deliliydi. Sonuçta da şu anda Suriye misali Türkiye sokaklarında cuntacı ve karşıtı farklı grupların çarpıştığı, arkalarında ABD ve değişik Batı ülkelerinin yer aldığı bir kargaşa yaşanıyor olacaktı. O gece şebekenin, inisiyatifinde olan Suriye sınırından güvenlik güçlerini çekmiş olmaları bile bu aşagılık niyeti ele vermektedir.

Söz konusu kalkışma üzerine çok şey söylendi: O gece silahlı teröristlerin değişik yerlerde sergiledikleri vahşet, bu arada silahsız ballı tank ve tüfek karşısında sergilediği kahramanlık destanı ayrıntılı bir şekilde verildi. Medyada farklı kişiler tarafından belirtilmesi gerekli, anlamlı-tutarlı yorumlar yer aldı. Biz de bu yazımızda önemli bulduğumuz bazı yargıların da altını çizerek bir değerlendirmede bulunmaya, genel olarak da birbirine bağlı, "bu hareket neyin nesidir, kim yapmıştır, niçin yapmıştır, bundan sonra ne olabilir, bundan çıkarılabilecek sonuç nedir?" gibi sorulara bir cevap bulmaya çalışacağız.

Önce "girişim nedir, bir darbe midir?" sorusuyla başlayalım. Hemen belirtmeliyiz ki hareket bir klasik darbe hareketi değildir. Çünkü darbeler birbirlerinden farklılık gösterse bile genel olarak iktidarı düşürmeye ve yönetimi ele almayı hedefler. Oton için de halkı hedef almaz, kurum ve kuruluşlar gibi toplumun fiziksel imkânlarını

Çerçev • 15.07.2016

yakup yıkmayı düşünmez. Çünkü rakibi, düşmanı bu kurumlar değildir, bu kurumları idarecileridir. Mesela parlamentoları tutuklar, ama Meclis'i bombalamaz. Bunu ancak yönetmeyi düşünen bir ekip değil, işgalci bir kuvvet yapabilir. Daha önceki tabir caizse ismiyle müsemma 1960 ve 1980 darbeleri tüm çirkinliklerine rağmen bu genel kuralları çerçevesinde gerçekleşmiştir.

Esasen bu hareketin ortada ciddi hiçbir iddiası yoktu. Sulh-barış getirmek gibi bir iddia dayanaktan yoksun bir laftır. Mesele, beğenilmeyen bir yönetimin yerine bir yönetim getirmek değil, ülkeyi yönetilemez hale getirmektir. Kendisini ileri sürüp destekleyen güçlerin istekleri doğrultusunda kaos doğurmak, dışarıdan müdahale edilmesi gerekli bir ülke meydana getirebilmektir. Hareketin atlatma taşı olan Gülen'in, başarısızlık karşısında "Batı dünyası Türkiye'ye müdahale etmelidir" sözleri de bunu göstermektedir. Yani "kusuma bakmayın, iç-riden bir gerekçe oluşturamadık, ama gerekçesiz de işgal edebilirsiniz" demek istemektedir. Gülen, bu süreçte kendisinin misyonunu da gayet açık şekilde ortaya koymakta "ben ve arkadaşlarım, Batılı demokrasilerin ihtiyaç duydukları ılımlı İslâm'ın yanında yer aldık" diyerek kendi bağlamında bir İslâm karşıtlığını ilanı ederek Batı'ya yaranmaya çalışmaktadır. Bu sabte şeyhin hedefi Batı'nın işine yazıyacak bir İslâm üretmektir. Bunun için de görünüş budaktan esirgemeyeceği anlatılmaktadır. Omurgasız olduğu, ümmetin işine yaramadığı bağından beri dikkat çekiyordu. Ama bu kadar hainane ve kararlı olduğunu çok sonraları görebildik. Terörist dervişin fikri ifsat, zikri ülkeyi işgale yardım ve yataklık etmektir.

Eğer yukarıda Gülen'in hipnotize ettiği, ABD'nin kurguladığı silahlı çete başarılı olsaydı, aşağıda Gülen'in bürokratik güçleri, destekçilerine akıl-havşala almaz hizmet ve himmetler (!) icra edeceklerdi. Gülençi olmayan herkes sistemin dışına sürülecek, hayata tutunabilen yüzbinler değil milyonlar çaresiz ortada kalacaktı. Muhtemelen ülkenin mali imkânları gasımet olarak, paradan daha büyük değeri ve kutsal olmadığı anlaşılan Gülen'in kasasına akacaktı.

Hareketi Kim Yaptı?

Hareket genel olarak Gülen'in paralel yapısının eseri olarak kabul edilmektedir. Tabii ki kullanılan insan unsurunun bu yapının elemanla-

Hareket FETÖ ile başlayıp onunla biten bir işgal hareketi değildir. Hareket, Batı eksenli başta ABD olmak üzere NATO çıkışlı, diğer Avrupa ülkelerinin de destek verdiği bir konsorsiyumun eseridir. Bu işte NATO bağlamında bir askeri üs olarak kullanılmak üzere konuşlandırılmış İncirlik'in planlama ve tatbikatta devreye sokulması da bunu göstermektedir. Yani ittifak kuralları çerçevesinde işlemesi gereken bir üs, içinde bulunduğu ülkenin iç işlerine karışmakta, kargaşaya sürüklemek için faaliyetlerde bulunabilmektedir. Gülen örgütü burada bir maşa olarak kullanılmıştır. Asıl strateji dışında kurgulanmış ama örgütün elemanlarıyla uygulamaya konulmuştur.

rı olması hasebiyle tespit yanlış değildir. Paralelci subayların YAŞ da ihraç veya emekli edilecekleri ama bir müdahalede bulunurlarsa kendi kaderlerini ve hatta TSK'nın geleceğini belirleyebilecekleri vaadi silahlı teröristleri teşvik edici olmuş da olabilir. Ama şüphesiz asker kılıdı teröristleri desteklemekten, muhatap oldukları askerlerin tutuklanmasından kaygı duyduklarını açıkça belirten, Erdoğan ve halkı öldürmeyi bile beceremediklerinden hayıflanarak kurgucu üst akıl vardır. Sonuçtan söküktü hayale uğramışlar, kin ve öfkeleri bir kat daha artmıştır.

Ancak hareket FETÖ ile başlayıp onunla biten bir işgal hareketi değildir. Hareket, Batı eksenli başta ABD olmak üzere NATO çıkışlı, diğer Avrupa ülkelerinin de destek verdiği bir konsorsiyumun eseridir. Bu işte NATO bağlamında bir askeri üs olarak kullanılmak üzere konuşlandırılmış İncirlik'in planlama ve tatbikatta devreye sokulması da bunu göstermektedir. Yani ittifak kuralları çerçevesinde işlemesi gereken bir üs, içinde bulunduğu ülkenin iç işlerine karışmakta, kargaşaya sürüklemek için faaliyetlerde bulunabilmektedir. Gülen örgütü burada bir maşa olarak kullanılmıştır. Asıl strateji dışında kurgulanmış ama örgütün elemanlarıyla uygulamaya konulmuştur.

Bilindiği üzere konsorsiyum arka arkaya bir seri taarruzda bulunmuştur. Gezi ile bir sokak ha-

reketi ile iktidar bakımından bir gayri memnûnlar kesimi sokağa dökülmüş, dış medya aracılığıyla sokaklardan naklen yayımlı dünya kamuoyuna servis yapılmış, cemaatçe de desteklenmiş ama hükümetin ve özellikle Recep Tayyip Erdoğan'ın kararlı tutumuyla fiyaskoyla sonuçlanmıştır. Marginal bir kesim, bir algı operasyonuyla yönlendirildikleri, hareketin stratejisiyle uyumlu olmayan bir kesimi de sokağa çekmişler ama genel olarak toplumdan yüz bulamamışlardır. Çünkü toplumun paylaştığı hiçbir hedef yoktu. Park hareketinin bir ağaç derdinin bile olmadığı ortadaydı. Park hareketi ülkenin 3. Havaalanı, 3. Köprü, hızlı tren projeleri gibi önemli girişimlere karşı çıkıyor, kökü dışında bir art niyeti ele veriyordu.

17/25 Aralık'ta yeni bir taarruzda bulunuldu. Paralel yapı için içine daha bir etkin biçimde girdi. Yıllardır bu tür işler için hazırlanan yangı kesimi devreye sokuldu. Yolsuzluk iddialarıyla hükümet alaşağı edilecek, Başbakan Erdoğan başta olmak üzere bakanlar tutuklanacak, terörist Gülen devlet başkanı olarak törenle Ankara'ya getirilip oturtulacaktı. İlgili çekicidir ki FETÖ'nün canhuş bir çaba ile giriştiği bu harekette de hedef, toparlanmaktaki olan ülkenin tokezetilmesi idi. Yine önemli yatırımlar, büyük girişimlerin bitirilmesi idi. Sözün kusu bir yolsuzluk iddiasının arkasına sığınan taarruz millet adına yapılmış bir iş olmadi-

ğı gibi genel geçer mantık düzleminde doğrudan paralel yapının kendisi için de bir hareket değildi. Mesela okul, dershane, dini hayatın örünüm açılması vs. gibi bir dini sivil toplumun hedefi olabilecek hiçbir şey yoktu. Tam da uluslararası bir saldırının bedelleri söz konusu idi. Kendini nitilemede kullandığı bir kavramla bir taşeronluk "hizmeti" idi. Sonuç olarak ülkemiz bu saldırıyı da atlattı.

Nihayet ordu içinde mevzilenmiş asker görünümlü bir silahlı şebekle 15 Temmuz'da yöre-

timi etkisiz hale getirerek bir iç kargaşa ortamı meydana getirme girişiminde bulundu. Mısır ve Suriye'den sonra bir iç savaşın başlatılması girişimiyle dize getirilmiş bir Türkiye ortaya çıkacaktı. Bu menfur saldırı sağduyulu toplumumuz tarafından püsürtüldü.

Şimdi öncelikli aktör olan Gülen'in devlet ve toplumdaki askeri, bürokratik, ekonomik, kültürel yapılanmasıyla bir mücadele yürütölmektedir. Şüphesiz bu, yapılması öncelikli bir iştir. ABD/NATO merkezli yapılanmaya karşı bir cephe

açılmayacağına göre kökü içimizde olan bu şebekayla mücadele büyük önem taşımaktadır. Bu mücadele toplumsal yapımızı daha da güçleştirip dinamizminizi pekiştirecektir. Anlaşıldığı kadarıyla İslâm ömmetine ve toplumumuza karşı izlediği hiçbir ahlaki ilkesi, manevi değeri olmayan bu batmî terör şebekesi bundan sonra da faaliyetlerine devam edecek, uluslararası konsorsiyumun yüklediği taşeronluk görevini yerine getirmeye devam edecek, yeni saldırı biçimleriyle karşımıza çıkacaktır. Esasen sükkûta hayale uğrayan destekçilerin ofisleri de bir kat daha artmıştır.

Saldırının Gerekçesi Nedir?

Burada cevaplandırılması gerekli asıl soru Türkiye'ye karşı bu düşmanlığın sebebinin ne olduğudur. Gerçek-

ten Türkiye son yıllarda bir gelişim trendi içindedir. Erdoğan yönetimindeki ülke, kendi işlerine kendi karar vermeye doğru gitmektedir. Artık her haliyle Batı'nın uydusu bir ülke değildir. Batı ise varlığını her geçen gün daha bir belirgin halde İslâm karşıtlığı üzerine kurmaktadır. Özellikle tüm misyonlarıyla tarihe gömdüklerine inandıkları Osmanlı'yı temsil edecek bir Türkiye korkulu rüyalarıdır. Darmadağmık olan yöneticilerinin kafası kançak, halkları bir çaresizlik içinde, Batı ülkeleri tarafından sömürölen Müslüman ölkeler-

Başta sosyologlar olmak üzere sosyal bilimcilerimiz uzun bir zamandır, toplumumuzun belirgin bir kutuplaşma içinde olduğunu, herhangi bir iç kargaşada ciddi çatışmaların yaşanabileceğini öngörüyorlardı. Olay, biraz da Erdoğan karşıtlığının dikte ettiği bu tespit ve yorumun doğru olmadığını gösterdi. Sokaktaki halkın profiline baktığımızda işsiz güçsüz değil, orta sınıf insanlar olduğunu gördük. Meydanlardaki insanların orta sınıf olması bu yorumumuzu geçersiz kılmaz. Esasen hükümet karşıtı olan bir kesimin de farklıca bir söyleyeceği olmuştur.

rını kendilerine gelmeleri, Batı'nın refahının son bulması demektir. Ayrıca İslâm'ı, görümlerince yaşamının önünde bir engel olarak görmektedirler. 11 Eylül olayları üzerine ABD Başkanı Bush, "bu saldırı, Müslümanların bizim yaşam tarzımıza bir müdahalesidir" demişti. Müslümanların böyle bir düşüncesi yoktu ve olamaz da ama onlar müslümanca bir dünya yok etmede kararlıydılar.

Tabii bu noktada Osmanlı bakiyesi olan Türkiye büyük önem taşımaktadır. Onun için Türkiye'nin Rusya ile ikili görüşmelerinden bile rahatsız olmaktadır. Şimdilik aktif olmasa da bir siyasal Müslüman Birliği sembolü olan Hilafet Türkiye'nin uhdesindedir. Güçlü bir Türkiye'nin önderliğinde dolar ve euro karşısında etkin olabilecek bir İslâm para biriminin kabul edilmesi, ortak bir askeri paktın oluşturulması, özellikle Afrika'da Batı sömürgeci Müslüman ülkelerin kurtulması vb. gibi ihtimaller Batılıların uykularını kaçırmaktadır. Valide Erbakan İslâm dinanın dilendirmesiyle birlikte hedef tahtasına yerleştirilmişti. Türkiye'ye karşı Batı ofkesi İslâm ülkeleri askeri tatbikatı ile arttı. Halbuki kendilerinin hem askeri, hem siyasi ve hem de ekonomik birlikleri vardır. Bunlar sanki dünyanın diğer toplumları için tehlike oluşturmuyor. Bir blok varsa kendisini önceleyen bir güç yönü hep var demektir. Batılı organizasyonlar bunun tipik örneğidir. Bunu bildikleri için de Müslümanların oluşturabilecekleri organizasyonlardan kaygı duymaktadırlar.

Amerika'da bilim adamı olarak geçinen Bernard Lewis adlı İslâm düşmanı sık sık stratejistleri toplayıp İslâm'a karşı bir şeyler yapılması gerektiğini, bunun için projeler üretilmesini gerektiğini söylemektedir. Son zamanlarda önerdiği projelerin en önemli yönü İslâm ülkelerini mümkün olduğunca parçalamak ve birbirleriyle kavgalı hale getirmektir. Irak ve Suriye'den sonra Suudi Arabistan, Pakistan ve özellikle Türkiye'nin en azından üçe bölünmüş ülkeler haline getirilmesi ve bunun için zaman kaybedilmemesi gerektiğini savunmaktadır.

Bazı Sosyolojik Gerçekler

Hareketi toplumun püs-kürtmesi ve fiyaskoyla bitmiş olması, üzerinde durulması gerekli bazı sosyal gerçekleri ortaya çıkardı. Bu söz konusu gerçek, toplumun, onun potansiyel gücünün tanınmamasıdır. Bu eksik, yalnızca topluma müda-

hale etmek isteyen grupların halkı kendilerinden yana, işaret fişegini ateşleyince arkasına düşecek aptallar zannetmeleri değildir. Hareketi kuran üst akıl da böyle düşündüğünde şüphe yoktur. Fetullah Gülen'in "bu halk bir ahmaklar sürüsüdür" demiş olması kendi düşüncesi değildir. O üstelik bu sözü halkımızın bir ahmaklar sürüsü olmadığını gösterdiği bir zamanda söylüyor ve topluma bakışındaki ahmaklığı ortaya koyuyor. Bu, yaygın olan genel bir ekip fanatizmi, grup körlüğüdür. Ben daha fiili bir gerçeklikten söz etmek istiyorum.

Başta sosyologlar olmak üzere sosyal bilimcilerimiz uzun bir zamandır, toplumumuzun belirgin bir kutuplaşma içinde olduğunu, herhangi bir iç kargaşada ciddi çatışmaların yaşanabileceğini öngörüyorlardı. Olay, biraz da Erdoğan karşıtlığının dikte ettiği bu tespit ve yorumun doğru olmadığını gösterdi. Sokaktaki halkın profiline baktığımızda işsiz göçsüz değil, orta sınıf insanlar olduğunu gördük. Meydanlardaki insanların orta sınıf olması bu yorumumuzu geçersiz kılmaz. Esasen hükümet karşıtı olan bir kesimin de farklı bir söyleyeceği olmamıştır. Marjinal insan ve gruplar ise doğal olarak en ideal toplumlarda da bulunur. Ayrıca bir kutup olduğu izlenimini veren ve normal zamanlarda fazlaca yazıp konuşan kesimin bölünmüşlük anlamında başı başına bir kutup oluşturmadığı gözlenmiştir. Yani Türkiye'de değerlerine bağlı, geniş bir orta sınıfın var olduğu görülmektedir. Sosyolojik olarak bir toplumda geniş ve kapsamlı bir orta sınıfın varlığı (başka sorunlara sahip olsa bile) önemli bir denge ve istikrar unsurudur.

Aynı bölünmüşlük boykemi Güneydoğu bölgemiz için de geçerliydi. İddiaya göre ülke etnik

temelli bölünmüştü ve sırf askeri değil, sosyal bir çatışma kaçınılmazdı. 15 Temmuz hareketinde Güneydoğudaki PKK kalkışmasında da bu gerçek dışı tespitin önemli bir rol oynadığı anlaşıyor. Devlet, PKK kalkışması ile askeri bir mücadele vermiş olmasına rağmen bölge halkımız toplumumuzun bir parçası olarak PKK'nın değil, devletin, askerinin yanındadır. Mesela 7 Ağustos'ta yapılan özgürlük mitinginde Van'da yaklaşık 90 bin vatandaşımız bir araya gelmiştir. Bu durum söylediklerimiz açısından önemli göstergedir.

Bir de toplumun pek pasif olduğu, darbe gibi ciddi bir olayı görünce kaçacağı, sokağa sıkıca örtülmüş perdenin arkasından bakacağı samiyordu. Toplumuna karşı beslenen kinin farında olan ve artık haksız müdahaleleri içine sindiremeyen insanımız silahlı eşkayın önünde çelikten kale gibi durdu. Tabir caizse diktatör(!) Erdoğan'ın verdiği güven, sağladığı özgürlük ortamı ve insanca yaşama bilinci, halkı pasif bir kitle olmaktan çıkarıp, aktif bir varlık haline getirmiştir. Arka arkaya yapılan saldırılar, haksız ithamlar, insanımızda vatanına ve değerlerine sahip çıkma duygusunu uyandırıp perçinlemiştir. AK Parti iktidarı yönlendiriciliğinde toplumumuz özellikle 28 Şubat'tan bu yana siyasetin dayanağı vatandaşlık bilinci bağlamında önemli bir dönüşüm yaşamıştır. Bu dönüşümün yönü seçkinlikten mahafazakârlığa doğrudur. Meydanları dolduran insanlar uç noktalardan uzak, bir halk kitlestiydi. Zaman zaman ümitsizliğe düşüştüğümüz marjinal görünümle gençler vatan ve iman destanı yazmışlardır. Yalnız, seçkinliğin olup bitene bir titrızı yoksa da ortallıklarda pek görülmeydi.

Yine olay bir gerçeği ortaya koymuştur: Batıların diktatör olarak niteledikleri Erdoğan'ın görünüm diktatörlüğünden değil, toplumun kalbinde kurmuş olduğu tabandan geldiği bütün çıplaklığıyla ortaya çıkmıştır. Eğer gerçek bunun tersi olsaydı, toplum bir fırsat yakalamış olmanın sevinciyle darbecilerin yanında yer alardı. İnsanların meydanlara dökülmesinin önemli nedenlerinden birisi liderlerini ayakta tutmaktır. Çünkü liderin ayakta durması toplum nazarında ülkenin ayakta durması demektir. Yani olup bitenler iktidar ve Erdoğan tartışmasının marjinalliğini de göstermektedir. Tabi bu ifade ile anlatmak istediğimiz şey, eleştirilecek hiç bir noktanın olmadığı değil, çoğu kere yerine oturmamıştır. "İyi, çocuğu selden kurtardınız, ama burun şapkası nerede?" türünden olmasındır.

Bundan Sonra Ne Olabilir?

Öyle görüktüyor ki Türkiye, Osmanlı'nın son zamanlarında yaşadığı bir süreci yaşamaktadır. Osmanlı'nın son döneminde Nasırlı Ermeni Taznak, Rum Pontus, Eflerya Rum teşkilatı gibi örgütler Batıdan aldıkları destekle ülkenin parçalanması için çalışmışlarsa şimdi de PKK, DAESH ve PYD gibi teşkilatlar FETÖ ihanet şebekesinin içinden, aynı güçler tarafından da dışarıdan desteklenerek Türkiye'ye karşı canlıca bir mücadele vermektedirler.

Hemen belirtmeliyiz ki bu genel saldırı küçük, büyük projelerle devam edecektir. Tageron ortaklığı ile gerçekleştirilen, katliam ve korku vermeye yönelik mahallî saldırılar sürdürülecektir. Bu yazının kaleme alındığı sırada Gaziantep'te bir döğün yerine saldırımlar, 50'den fazla kişinin ölümüne, pek çok insanımızın yaralanmasına sebep olmuşlardır. Bu tür insanlık dışı saldırılar aslında güçlülüğün değil, bir bozgunun, çaresizliğin esesidir. En kolay yapılabilecek bir iştir. Ne var ki hareket için inşaf hiçbir işlevi olması da terör örgütlerinin pes etmediğinin bir göstergesi olarak kullanılmaktadır. Orun için de bu tür saldırıların devam edeceği bilinmelidir!

Belki daha ötesi Türkiye'ye karşı bir cephe savuşturum başlatılmaktadır. Anlaşıldığı kadarıyla bu cephe, Suriye'de uzun bir süredir oluşturulmaya çalışılan PYD-DAESH üzerinden gerçekleştirilmek istenmektedir. Bu tehlikeye karşı toplumca uyanık olmalıyız.

Görüldüğü kadarıyla Türkiye'de birileri hâlâ darbe düşünebilmektedir. Aslında modern-postmodern bütün darbe biçimlerinin çağını kapadığını, emir-komuta zinciri içinde yapılamayacağı düşünülebilir. Ama birileri bu çağdışı yola hâlâ merak sarmaktadır. Dolayısıyla da yarım yüzyıl öncesinde kalmış kafalarla darbeden çok bir silahlı çete hareketi, bir üniformalı terör ortaya çıkmaktadır. Yanlış anlaşılmasın, darbe her haliyle insanlık dışıdır. Ama yöntemlerinde bile ilkel kalmıştır. Halkı hiç hesaba katmadan, devlet televizyonunda okutulacak bir bildiri ile bazı köpürbaşların tutup tesisleri bombalamak, insanlara insafsızca ateş etmek, mevcut kafaının ilkelliğini göstermektedir. Müdahalenin toplum nezdinde hiçbir gerekçesi yoktur. Eski darbeciler bunla-

ra göre akıllıydı, önce toplumu kana bular, sonra "akan kanı durdurmak için geldik" derlerdi. Bunların böyle bir gerekçesi bile yoktu. Toplumsal bir çatışma varmış gibi "yurtta sulh" hareketi olduklarını ilan ettiler. Yurtta sulh vardı ve bu silahlı terör şebekesinin, toplumun sulhuna kastettiği gayet açıktı. Yani hiçbir makul gerekçeleri yoktu.

Ne var ki her alandaki paralel yapı bu ülkenin önemli bir sorunudur. Ordudaki silahlı bir terör şebekesiyle ülke üzerinde bir darbe yapmak istedi. Tabi yargı, emniyet, gibi kurumların desteğine güveniyordu. Hal böyle olunca yapılacak iş, bunları yönlendiren uluslararası üst akıl ile olursa olsun içinde bu şebekenin mutlaka tamamen temizlenmesi gerekiyor. Yetkililerin ifadesiyle buna yeniden yapılanma diyebiliriz.

Ne Yapılmalı?

Gerçekten ülkenin bir yeniden yapılanma-ya ihtiyacı vardır. Cumhuriyet yüzyıl sonra varlığını aynı yapı ile sürdüremez. Bu ciddi bir tahatsızlık sebebidir. Esasen ülkenin başının belası olan paralel yapı uzunca bir zaman özellikle asker ve siyasal yapıyıza hüküm olan ve toplum genelini dışladığı için, laik Cumhuriyetçi diyebileceğimiz bir paralel yapıyı antipodu olarak ortaya çıkmıştır. Hep örnekte alınıp, yaklaşık yarım yüzyıl bu gerçek dışı yolun tahakkuku için çaba harcamıştır. Nasıl Kemalist/laik paralel yapı, silah gücüyle topluma yön verilebileceğine, kafasındaki mitten uzaklaştığı zaman oraya çekilebileceğine inanmışsa FETÖ'cü paralel yapı da aynı inanca sahiptir. İşte bu bir yapı sorunudur. Ordu topyeköm bir millete atılır ve bunun yolu sağlanmalıdır. Bu aynı zamanda topluma rağmen bir darbe yolunu da peşinen kapatacaktır. Tabi bu yapılanma toplumun yargı, emniyet, vb. gibi tüm kurumlarında gerçekleştirilmelidir. Sosyal/politik sistem, zaman içinde böyle bir değişime ihtiyaç duymakta, tabiri caizse artık dar gelen elbisesinin yenilenmesi gerekmektedir.

Hareket milleti devlete daha çok yaklaştırdı. Şüphesiz bu biziatihi olumsuz bir sonuç değildir. Yeniden yapılanmanın önemli ikici güçlerinden birisi şüphesiz budur. Yalnız bu aşamada önemli bir noktaya dikkat çekmek gerekiyor. Bu yeniden yapılanma Cumhuriyet'in kuruluş aşamasının ideolojik eğilimlerine göre olmamalıdır. Me-

sela laik cumhuriyet, Kemalist ordu bir kuruluş aşaması için geçerli sayılmış ideolojiler olsa bile yeni bir yapı, yeni bakışlar gerektirmektedir. Esasen sorun, eski yapıyı mutlaklaştırıp, yeni durumlara uyum sağlayamamaktır. Burada en temel ilke, bir topluluk için değil, bütün milletin emrinde bir devlettir.

Maalesef FETÖ ile mücadelede esaslı bir zorluk vardır. Paralel yapı, bütün dokümana sirayet etmiş bir hastalığa benzetilmektedir. Açıklamak gerçekten zordur. Bazı yerlerde kesilmesi gereken hastalıklı doku sağlıklı yere de zarar verebilmektedir. Hatta bazen hastalık yerine sağlıklı bir organ alınabilmektedir. Bu konuda dikkatli ve adaletlilik olmak gerekir. Bunun için FETÖ'nün organik örgütsel yapısının deşifre edilip buna göre ayıklanma yapılabilir. Bu durum aynı zamanda fiili örgüt mensuplarıyla şöyle veya böyle taraftarlar arasındaki bir farkı da ortaya çıkarır. Ben bunun devlet için zor olmadığını düşünüyorum.

Kanaatimce için daha zor olan kısmı örgütün fikri yapıyla, İslâm adına ortaya koyduğu sapıklıkla mücadeledir. Fikri mücadelelerin zorluğu, baş edilmesi zor, üstün bir düşünce taşımamasından kaynaklanmıyor, aksine genel geçer mantık düzleminde, Kur'ânî çizgiden yoksun bir inanç ve düşünce yapısına sahip olmasından ileri geliyor. Bu mantık gizemli, sembolik bir mantıktır. Bu batını sapıklığa kendini kaptıranlar ne akıl ve ne de Kur'ânî bir yolla uyarılabilirler. Bu gerçek dışı mantık, eylemlerinde de kendini gösterir: "Haz duymadan zina yapılabilir", "Dava için namaz terk edilebilir, içki içilebilir" örneklerinde olduğu gibi. Daha kötüsü yukarıda peygamberden üstün, yarılmaz bir imanın bulunduğu inanıdır. İslâm tarihinde Abbasiler döneminin Bâtınî-Hüremîleri, yönetime olduğu kadar oldukça seviyeli bir kültür ortamında ulemaya ter döktürmüştü.

İnanıyoruz ki Türkiye bu badireleri atlatacak ve saldırı gerekçelerine uygun olarak tarihi misyonuna uygun bir çizgide ilerleyecektir. Bunun için de sıradan herhangi bir ülkenin sahip olmadığı bir grup dinamiğine, güçlü bir potansiyel güce sahiptir. Esasen üzerinde durduğumuz olay, tarihte örneklerini bulabileceğimiz gibi toplum sinerjisinin silah, tank-top gibi fiziksel güçlerden önce geldiğini göstermiştir. Yeter ki gerekleri yerine getirilsin.